

موله‌مه‌عی کوردی و عه‌ره‌بی مسته‌فا به‌گی کوردی

به‌دران ئەحمەد حەبیب

تەنیا یەك رۆژ له دواى له‌چاپ دەرچوونى دیوانى مسته‌فا به‌گی کوردى له دەرنگای ئاراس، هاوکارمان فه‌هاد ئەکبه‌رى کتێبه‌کى بۆم هێنا "سرود بادیه، در احوال و آثار شعراى کُرد لک و لُر" له دانانى مه‌لا محیّدینى سألحى و کتێبه‌که له شارى سنه دەرچوو. له لاپه‌ره ١٩١١ى ئەم کتێبه‌دا شیعریکی مسته‌فا به‌گی کوردی هه‌یه که به‌داخه‌وه نه‌که‌وتووته دیوانه‌که‌ی لای ئیمه و وا دیاره به‌سه‌ر مامۆستا هه‌مه‌بۆرى ئاماده‌کاری دیوانه‌که‌دا تى په‌ریوه. شیعره‌که شیعریکی ناسراوه، ون یان تازه دۆزرایه‌وه نییه، کاک یوسف له‌تيف تەنیا دوو به‌یتی نه‌بى ئەوى تری هه‌موو له‌به‌ر بۆ نووسیمه‌وه. تەنانەت کاک فه‌هاد خۆیشی که کاری نووسیارى له دیوانه‌که‌ی کوردیدا کردبوو، به‌م شیعره‌ی نه‌زانیبوو. هه‌رچۆن بى و لێره و به‌یۆنه‌ی دەرچوونى دیوانى کوردیه‌وه له دەرنگای ئاراس، که دوو به‌رگی گه‌وره‌یه و زیاتر له ١٢٠٠ لاپه‌ره‌ی چاپه، ده‌قی پارچه شیعره‌که له کتێبى (سرود بادیه)ی ئاماژه بۆکراو راده‌گوێزین. ئەمه‌ش وێرای پیرۆزباییمان له مامۆستا هه‌مه‌بۆر که به‌رى په‌نجى چه‌ندان سألهى خۆى به‌چاپکراوى بىنى و خزمه‌تێکى شایانى پێشکێش به‌نه‌ته‌وه‌که‌ی کرد. ئەمه‌ش ده‌قه‌که‌یه:

أَمْ نُجُومُ الْعَرْشِ أَمْ شَمْسٌ عَلَى فَوْقِ الْعَلَمِ
نُورُ أَبْصَارِ الْعَرَبِ ظِلُّ رُؤْسَاءِ الْعَجَمِ
لَوْ تَمَتَّنِي تَرْحَمِي لَوْ تَعَفَّنِي عَيْنَ الْكِرَمِ
كَمْ نَدَيْتُ بِالنُّدَا لَاتَقْتُلِي صَيِّدَ الْحَرَمِ
يَا حَبِيبِي بَعْدَ قَتْلِي لَا حُصُولَ فِي النَّدَمِ
أَعْطَكَ الرُّوحَ لِأَنْ تَقْبَلَهُ فِي حَقِّ الْقَدَمِ
يَنْدَفِعُ حُرْنِي وَمَا يَبْقَى مِنَ الْقَلْبِ أَلَمِ
تَجْمَعُ الْعِظَمَ الرَّمِيمَ تُحْيِينِي بَعْدَ الْعَدَمِ
تَمَّتِ الْقِرطاسُ جَفَّ الْحَبْرُ وَأَنْشَقَّ الْقَلَمُ

حورى ره‌وزه‌ی جینانی یا گولێ باغی ئیره‌م
سه‌رکه‌شى ئێلێ گه‌لالێ و شوخی بابانی عی‌راق
کوشتن و عه‌فوت له‌لای من هه‌ردوویمان هه‌ر ره‌حمه‌تن
ئاخری کوشتن به‌هیجران ئاسکه‌که‌ی دهرمالی خۆت
کوشتمت ئەمما له پاشانیش په‌شیمانی ده‌به‌ی
وه‌ک ته‌بیب ئه‌ر بێی عیلاجی ئەم برینانه‌م به‌که‌ی
سه‌د که مه‌حزوون و نه‌خۆشم نامه‌که‌ت گه‌ر بێته‌ لام
گه‌ر وه‌کو عیسا له پاش مردن به‌سه‌رما رابوووری
چونکه نامه‌ی وردی (کوردی) قه‌ت نه‌هاته ئینتیها